

Titel symposium

Contingent handelen van docenten in het primair, voortgezet, middelbaar en hoger beroepsonderwijs.

Samenvatting symposium

Aangenomen wordt dat contingent handelen van docenten tijdens docent-student interacties een positieve invloed heeft op het leren van de student. Onder contingent handelen wordt verstaan dat de interventie van de docent aansluit bij het niveau van een leerling of student. In dit symposium wordt het contingent handelen van docenten in relatie tot leerlingen/studenten in diverse onderwijssettings verkend. Er wordt ingegaan op vragen als: "In hoeverre ontwikkelen leerkrachten hun (contingent) handelen tijdens gesprekken met groepjes kleuters?", "In hoeverre handelen docenten meer of minder contingent bij leerlingen met verschillende prestatieniveaus?", "Op welke wijze maken docenten in het (contingent) handelen gebruik van wat studenten in de interactie hebben ingebracht?" en "Hoe contingent is het handelen van de docent tijdens feedback dialogen?".

Divisie

Leren en instructie

Keywords

Contingentie, docentgedrag, docent-student interactie, scaffolding, diagnosticeren

Doelstellingen symposium

Verkenning en conceptualisering van het contingent handelen van docenten in het primair, voortgezet, middelbaar en hoger beroepsonderwijs:

- In hoeverre handelen docenten contingent?
- Welke informatie nemen docenten mee in het contingent handelen?
- Hoe ziet het contingent handelen eruit?

Overzicht van de presentaties

Het symposium bestaat uit vier bijdragen waarin het contingent handelen van docenten, ieder vanuit een eigen invalshoek in een eigen onderwijssetting wordt belicht. Onder contingent handelen wordt verstaan dat de interventie van de docent aansluit bij het niveau van een leerling of student. Hierbij wordt aangenomen dat het diagnosticeren van het niveau noodzakelijk is om een contingente interventie te kunnen verlenen.

1. In de eerste bijdrage van Hiddink worden de manieren onderzocht waarop *leerkrachten in het primair onderwijs* handelen wanneer ze een groepje samenwerkende kleuters begeleiden en waarop leerkrachten erin slagen dit contingent te doen.
2. In de tweede bijdrage van Van de Pol wordt onderzocht in hoeverre *vmbo-docenten* in verschillende mate contingent handelen bij leerlingen met verschillende prestatieniveaus; is het zo dat leerlingen ongeacht hun prestatieniveau contingente hulp ontvangen of krijgen laag- of hoogpresteerders meer of minder contingente hulp?
3. In de derde bijdrage van Bijlsma wordt onderzocht hoe *mbo-docenten* hun interventies aanpassen op wat studenten in de interactie naar voren brengen. In

hoeverre maken docenten gebruik van wat studenten in de interactie zeggen en bouwen ze hier in hun interventies op voort?

4. In de vierde bijdrage van Agricola wordt onderzocht in hoeverre *hbo-docenten* tijdens feedback dialogen met studenten contingent handelen. In welke mate wordt de interventie van de docent vooraf gegaan door het stellen van een diagnose?

Met deze bijdragen wordt in het symposium inzicht gegeven in de interventiestrategieën die docenten gebruiken om contingent te handelen, in hoeverre docenten hun handelen baseren op reeds bekende academische prestaties van studenten, op wat studenten gedurende de interactie laten zien en hoe docenten het niveau van de student bepalen om hun interventie daarop aan te sluiten.

Wetenschappelijke betekenis

In de onderwijswetenschappen wordt algemeen aangenomen dat het contingent handelen van docenten een positieve invloed heeft op het leren van de student (Murphy & Messer, 2000; Wittwer & Renkl, 2008). Uit eerste empirische studies blijkt dat docenten lang niet altijd contingent handelen (Van de Pol, Volman, en Beishuizen, 2011). Ook wordt contingentie in de literatuur niet eenduidig geformuleerd en is onduidelijk wanneer het handelen als contingent beschouwd mag worden. In dit symposium wordt zowel theoretisch als empirisch bijgedragen aan de conceptualisering van het contingent handelen van docenten in het primair, voortgezet, middelbaar en hoger beroepsonderwijs.

Referenties

- Murphy, N., & Messer, D. (2000). Differential benefits from scaffolding and children working alone. *Educational Psychology*, 20, 17–31. doi: 10.1080/014434100110353
- Van de Pol, J., Volman, M., & Beishuizen, J. (2011). Patterns of contingent teaching in teacher-student interaction. *Learning and Instruction*, 21(1), 46-57. doi: 10.1016/j.learninstruc.2009.10.004.
- Wittwer, J., & Renkl, A. (2008). Why instructional explanations often do not work: A framework for understanding the effectiveness of instructional explanations. *Educational Psychologist*, 43, 49-64. doi: 10.1080/00461520701756420

Naam, affiliatie en e-mailadres voorzitter

Jantien Smit
Saxion
j.smit@saxion.nl

Naam, affiliatie en e-mailadres referent

Monique Volman
Universiteit van Amsterdam
M.L.L.Volman@uva.nl

Bijdrage 1:

Naam, affiliatie en e-mailadres auteurs

Frans Hiddink
Lectoraat Taalgebruik & Leren NHL Hogeschool
f.hiddink@nhl.nl

Titel van de bijdrage

De ontwikkeling in het taalgebruik van leerkrachten in begeleidingsgesprekken met groepjes kleuters.

Samenvatting

Basisschoolkinderen kan geleerd worden hoe ze op een leerzame manier kunnen samenwerken. Onduidelijk is echter hoe leerkrachten hun begeleidende rol interactioneel vorm moeten geven, wanneer jonge kinderen samenwerken. In deze kwalitatieve studie wordt ingegaan op veranderingen in gesprekken tussen groepjes kleuters met begeleidende leerkrachten, vergeleken met hun eigen beginsituatie. Met een interventie passend binnen Educational Design Research wordt getracht, leerkrachten in hun begeleiding van samenwerkende kleuters meer aan te laten sluiten bij kwesties van de kinderen. Met behulp van kwalitatieve analyses wordt de mate waarin begeleidingsgesprekken veranderden met betrekking tot *contingentie* besproken.

Onderzoeksdoel

Doel van dit onderzoek is inzicht krijgen in manieren waarop leerkrachten gesprekken voeren met kleuters rondom probleemoplossingen, en in veranderingen in hun contingent handelen na een relatief open interventie.

Theoretisch kader

Gebleken is dat basisschoolkinderen geleerd kan worden hoe ze leerzaam kunnen overleggen (Mercer & Littleton, 2007). Onduidelijk is echter hoe leerkrachten in hun begeleiding kunnen aansluiten bij kwesties van groepjes samenwerkende kinderen. *Contingentie* lijkt een cruciaal begeleidingsaspect (Van de Pol, Volman, & Beishuizen, 2012). In deze studie bespreken we het contingent handelen van begeleidende leerkrachten, terwijl kleuters samenwerken.

Uit een eerdere studie (Hiddink, Berenst, De Glopper, in voorbereiding) bleek dat leerkrachten nauwelijks *contingent* handelden in zulke begeleidingsgesprekken. Aangetoond werd dat de aanwezigheid van leerkrachten grote veranderingen in de participatiestructuur van het overleg teweegbrengt. Daarbij werden kleuters gereduceerd tot recipiënten van leerkrachten, terwijl leerkrachten nauwelijks moeite deden tot *contingent* handelen jegens leerlingen.

Door een interventie, bestaande uit de nabespreking van videobeelden met leerkrachten en de introductie van enkele vuistregels voor hun begeleiding, proberen we leerkrachten *contingenter* te laten handelen. In deze studie bespreken we veranderingen in manieren waarop leerkrachten begeleidingsgesprekken voeren met groepjes samenwerkende kleuters voor en na de interventie.

Onderzoeksmethode

Deze studie vindt plaats binnen groter onderzoek, waarbij de samenwerking tijdens diverse onderzoeksprojecten (van enkele weken) enkele jaren gevolgd wordt volgens de Educational Design Research-methodiek (Collins, Joseph, & Bielaczyc, 2004). De data voor deze studie zijn afkomstig uit video-opnames uit twee projecten (met een jaar verschil). Voor deze

presentatie is een aantal gesprekken geselecteerd van kleine groepjes, uit 6 deelnemende kleuterklassen, waarin de leerkracht meepraatte. Die gesprekken zijn –gedeeltelijk- getranscribeerd en geanalyseerd aangaande verschillen in manieren waarop leerlingen participeerden, in lijn met de etnografische (Cazden, 2001) en sociaal-culturele discourse-analyse (Mercer, 2005).

Resultaten en conclusie

De studie biedt inzicht in manieren waarop leerkrachten en leerlingen een gesprek co-construeren in verschillende condities, waarbij tevens meer profijtelijke vormen van begeleiding door leerkrachten zijn geanalyseerd, aansluitend bij kwesties besproken door kinderen.

Wetenschappelijke betekenis

Deze deelstudie draagt bij aan de theorie rondom *contingentie* en geeft inzicht in adequate manieren waarop leerkrachten kunnen aansluiten bij kwesties van samenwerkende kleuters. Bediscussieerd wordt hoe het contingent handelen door leerkrachten in deze begeleidingsgesprekken zich verhoudt tot de eerder gesuggereerde stappen voor *contingent* handelen (Van de Pol et al., 2012).

Referenties

- Cazden, C. B. (2001). *Classroom discourse: The language of teaching and learning*. Portsmouth N.H.: Heinemann.
- Collins, A., Joseph, D., & Bielaczyc, K. (2004). Design research: Theoretical and methodological issues. *The Journal of the Learning Sciences*, 13(1), 15-42.
- Hiddink, F. C., Berenst, J., & De Glopper, K. (in voorbereiding). De invloed van de leerkracht op het overleg tussen kleuters in vormen van onderzoekend leren.
- Mercer, N. (2005). Sociocultural discourse analysis: Analysing classroom talk as a social mode of thinking. *Journal of Applied Linguistics*, 1(2), 137-168.
- Mercer, N., & Littleton, K. (2007). *Dialogue and the development of children's thinking: A sociocultural approach*. New York: Routledge.
- Van de Pol, J., Volman, M., & Beishuizen, J. (2012). Promoting teacher scaffolding in small-group work: A contingency perspective. *Teaching and Teacher Education*, 28(2), 193-205.

Bijdrage 2:

Naam, affiliatie en e-mailadres auteurs

Janneke van de Pol
Universiteit Utrecht
j.e.vandepol@uu.nl

Astrid Poorthuis
Universiteit van Amsterdam
a.m.g.poorthuis@uva.nl

Tim Mainhard
Universiteit Utrecht
m.t.mainhard@uu.nl

Mieke Brekelmans
Universiteit Utrecht
m.brekelmans@uu.nl

Titel

Slimme leerlingen krijgen meer passende hulp

Samenvatting

De rol van de leerling in het hulpproces is onderbelicht. De huidige studie richt zich op de samenhang tussen het prestatieniveau van leerlingen en de mate waarin zij contingente (of adaptieve) hulp ervaren. Volgens het contingentie principe (een docent reguleert het leren meer wanneer het leerlingbegrip laag is en minder wanneer het leerlingbegrip hoog is) zou het prestatieniveau van een leerling niet samen moeten hangen met de mate waarin hij contingente hulp krijgt. Echter, dit bleek gezien de resultaten van deze studie wél het geval; hoogpresteerders rapporteerden meer contingente hulp. Het belang van leerlingkenmerken in het hulpproces wordt hiermee in deze studie benadrukt.

Onderzoeksdoel

Niet alleen de docent, maar ook de *leerling* heeft invloed op het type hulp dat gegeven wordt in docent-leerling interactie (Nurmi, 2012), zoals de mate waarin de gegeven hulp adaptief of contingent is. Echter, deze leerlingrol heeft nog weinig aandacht gekregen. Het doel van dit onderzoek is meer inzicht te krijgen in de mate waarin leerlingkenmerken (hier: prestatieniveau) samenhangen met de mate waarin leerlingen contingente hulp krijgen. Iedere leerling zou moeten worden uitgedaagd op eigen niveau, maar is dit ook het geval in de klas?

Theoretisch kader

Contingente hulp is aangepast aan het begrip van de leerling; een docent reguleert het leren meer wanneer het leerlingbegrip laag is en minder wanneer het leerlingbegrip hoog is (Wood & Middleton, 1975). Dit zogenaamde *contingent shift* principe impliceert dat het prestatieniveau van een leerling niet samen zou moeten hangen met de mate waarin een leerling contingente hulp ontvangt; zowel bij laag als bij hoog begrip zou de hulp contingent moeten zijn. In dit onderzoek richten we ons op het prestatieniveau van leerlingen en hun perceptie van hoe contingent docenten hen over het algemeen helpen.

Onderzoeksmethode

Aan deze studie deden 88 brugklasleerlingen en 32 van hun docenten mee (vier klassen van vier vmbo-scholen). Het prestatieniveau van de leerlingen werd bepaald door hun rapportcijfer per vak. De mate van contingentie werd gemeten met een vragenlijst (Van de Pol, Poorthuis, Mainhard, & Brekelmans, in voorbereiding) die leerlingen over elk van hun docenten invulden (bestaande uit zes vragen over meer regulatie bij laag begrip en vijf vragen over minder regulatie bij goed begrip).

Resultaten en conclusie

Uit een multilevel analyse (leerlingen genest binnen docenten) bleek dat 88% van de variantie in ervaren contingentie op docentniveau ligt en 12% op leerlingniveau. Verder bleek dat het prestatieniveau van leerlingen wél een significante voorspeller was voor de mate waarin de leerling contingente hulp ervoeren; $B=.15$; $SE=.04$; $p=.001$; 8% verklaarde variantie op docentniveau en 20% verklaarde variantie op leerlingniveau. Beter presterende leerlingen rapporteerden dus meer contingente hulp (dit gold ook voor beide subschalen van de vragenlijst).

Een mogelijk verklaring hiervoor is dat, omdat hoogpresteerders beter in staat zijn hun eigen begrip te monitoren (Dunning, Heath, & Suls, 2004), zij hun begrip wellicht beter kunnen uiten waardoor docenten hun hulp beter kunnen aanpassen op dit begrip.

Wetenschappelijke betekenis

Deze studie: (1) draagt bij aan de kennisontwikkeling m.b.t. factoren die contingentie bepalen in hulp van docenten, en (2) benadrukt het belang van onderzoek dat zich richt op leerlingfactoren bij het bieden van contingente hulp.

Referenties

- Dunning, D., Heath, C., & Suls, J. M. (2004). Flawed self-assessment: Implications for health, education, and the workplace. *Psychological Science in the Public Interest*, 5, 69–106.
- Nurmi, J. (2012). Students' characteristics and teacher–child relationships in instruction: A meta-analysis. *Educational Research Review*, 7, 177–197. doi: 10.1016/j.edurev.2012.03.001
- Van de Pol, J., Poorthuis, A., Mainhard, T., & Brekelmans, M. (in voorbereiding). Construction and validation of the contingency questionnaire.
- Wood, D., & Middleton, D. (1975). A study of assisted problem-solving. *British Journal of Psychology*, 66, 181–191. doi: 10.1111/j.2044-8295.1975.tb01454.x

Bijdrage 3:

Naam, affiliatie en e-mailadres auteurs

Nienke Bijlsma
Hogeschool Utrecht / Universiteit Utrecht
nienke.bijlsma@hu.nl

Harmen Schaap
Universiteit Utrecht
h.schaap@uu.nl

Elly de Bruijn
Hogeschool Utrecht / Universiteit Utrecht
e.debruijn@uu.nl

Titel

Wie de bal kaatst moet hem terug verwachten:
in hoeverre stemmen CIOS-docenten hun handelen af op de beroepskennis van hun
studenten?

Samenvatting

In het middelbaar beroepsonderwijs wordt van docenten verwacht dat zij hun handelen continu afstemmen op de beroepskennis van studenten. Dit houdt in dat docenten de beroepskennis van studenten diagnosticeren en hier hun interventies zowel inhoudelijk als qua taalgebruik op aanpassen. In een casestudie is onderzocht hoe docenten van de opleiding Sport en Bewegen diagnosticeren en interveniëren. Er is een instrument ontwikkeld om contingent handelen van mbo-docenten in kaart te brengen. Voorlopige resultaten laten zien dat docenten beroepskennis van studenten nauwelijks expliciet diagnosticeren. Docenten geven aan dat dit te maken heeft met tijdsdruk en dat diagnosticeren vaak impliciet gebeurt.

Onderzoeksdoel

Doel van dit onderzoek is om inzicht te genereren in het contingent handelen van mbo-docenten; in hoeverre wordt informatie bij studenten uitgelokt en is het handelen dat hierop volgt contingent?

Theoretisch kader

Om de ontwikkeling van beroepskennis van studenten in het middelbaar beroepsonderwijs (mbo) te bevorderen is contingent handelen van docenten tijdens interacties met studenten essentieel (Schaap, Van Schaik & De Bruijn, 2014). Contingent handelen is het aanpassen van docentinterventies op de beroepskennis van studenten (Van de Pol, Volman, & Beishuizen, 2011). Voorwaardelijk daaraan is dat deze beroepskennis wordt gediagnosticeerd (Van de Pol, Volman, & Beishuizen, 2012), waarop de docent zijn interventie aanpast. Er zijn verschillende manieren om naar contingentie te kijken. In deze studie worden interventies als contingent beschouwd wanneer wordt aangesloten bij wat studenten zeggen (Nystrand, Wu, Gamaron, Zeiser, & Long, 2003).

Onderzoeksmethode

In een casestudie zijn tien docenten Sport en Bewegen geobserveerd. Na afloop van deze observaties zijn zij geïnterviewd over hun ideeën rondom contingentie. Dit resulteerde in 14 uur videomateriaal, waaruit 113 interactiemomenten van gemiddeld 2.12 minuten zijn geselecteerd. Met behulp van het model van contingent lesgeven (Van de Pol et al., 2011) zijn alle diagnose- en interventiestrategieën van de docent geselecteerd. Vervolgens zijn de diagnosestrategieën gescoord op of een meer of minder uitgebreid antwoord van de student wordt uitgelokt (Koole, 2010). Tenslotte zijn alle interventiestrategieën gescoord op de mate waarin wordt aangesloten bij wat studenten zeggen (Nystrand et al., 2003).

Resultaten en conclusie

Uit eerste analyses van de observaties blijkt dat docenten beroepskennis van studenten nauwelijks expliciet diagnosticeren. Docenten geven in de interviews aan dat dit te maken heeft met tijdsdruk en dat diagnosticeren vaak impliciet gebeurt, omdat ze al voldoende zicht op hun beroepskennis hebben. Deze impliciete diagnoses kunnen echter misconcepties omvatten. Uit verdere analyses moet blijken in hoeverre docenten de inhoud en het taalgebruik op de studenten afstemmen.

Wetenschappelijke betekenis

Aangenomen wordt dat contingent handelen van docenten een positieve invloed heeft op de ontwikkeling van beroepskennis van studenten. Het is echter nog niet gelukt om dit empirisch aan te tonen. Hiervoor is een meetinstrument dat het contingent handelen van docenten in kaart brengt noodzakelijk. In dit onderzoek wordt bijgedragen aan de ontwikkeling hiervan.

Referenties

- Koole, T. (2010). Displays of epistemic access: Student responses to teacher explanations. *Research on Language & Social Interaction*, 43, 183 - 209.
- Nystrand, N., Wu, L. L., Gamoran, A., Zeiser S., & Long, D.A. (2003). Questions in time: Investigating the structure and dynamics of unfolding classroom discourse. *Discourse Processes*, 35, 135-198.
- Schaap, H. (2011). Students' Personal Professional Theories: Developing a Knowledge Base. (Ongepubliceerde doctorale dissertatie). Dissertatie. Universiteit Utrecht, Nederland.
- Schaap, H., Van Schaik, M., & De Bruijn, E. (2014). Studenten leren recontextualiseren in het beroepsonderwijs; de rol van ontwerptekeningen en beroepsdilemma's. *Pedagogische Studiën*, 91, 24-38.
- Van de Pol, J., Volman, M., & Beishuizen, J. (2011). Patterns of contingent teaching in teacher-student interaction. *Learning and Instruction*, 21, 46-57.
- Van de Pol, J., Volman, M., & Beishuizen, J. (2012). Promoting teacher scaffolding in small-group work: A contingency perspective. *Teaching and Teacher Education*, 28, 193-205.

Bijdrage 4:

Naam, affiliatie en e-mailadres auteurs

Bas Agricola
Universiteit Utrecht / Hogeschool van Arnhem en Nijmegen
b.t.agricola@uu.nl

Frans Prins
Universiteit Utrecht
f.j.prins@uu.nl

Marieke van der Schaaf
Universiteit Utrecht
m.f.vanderschaaf@uu.nl

Jan van Tartwijk
Universiteit Utrecht
j.vantartwijk@uu.nl

Titel

Diagnosticeer keer op keer. Hoe contingent is de scriptiebegeleiding van studenten?

Samenvatting

Bij contingente begeleiding van studenten stemt de docent zijn interventie af op het huidige niveau van de student. In deze studie hebben we de mate van contingent begeleiden van bachelorthesis projecten onderzocht door van vier scriptiebegeleiders 16 feedbackdialogen met studenten te analyseren. Kwalitatieve analyse van de getranscribeerde videodata laten zien dat deze begeleiders het niveau van de student vaak niet expliciet vaststellen, maar meteen interveniëren met bijvoorbeeld uitleg en instructie. Het diagnosticeren van het niveau van de student is echter een belangrijke voorwaarde om contingent te kunnen begeleiden. De diagnose vindt veelal impliciet plaats. Het stimuleren van docenten om explicieter het niveau van de student te diagnosticeren kan mogelijk leiden tot het versterken van de rol van de student.

Onderzoeksdoel

Deze studie biedt inzicht in hoe contingent de interventies zijn die docenten toepassen tijdens feedbackdialogen met studenten die hun bachelorthesis aan het schrijven zijn.

Theoretisch kader

Feedback heeft een sterke invloed op de prestaties van studenten, maar studenten begrijpen en interpreteren feedback regelmatig verkeerd en voelen zich zelden aangemoedigd zelfregulerende strategieën te gebruiken (Hattie, 2009; Higgins, Hartley, & Shelton, 2002; Van der Schaaf, Baartman, Prins, Oosterbaan, & Schaap, 2011). De interactie van een feedbackdialoog geeft studenten de mogelijkheid een actieve rol aan te nemen en te vragen naar verduidelijking van de feedback (Prins, Sluijsmans, & Kirschner, 2006). Tijdens feedbackdialogen kunnen docenten interventies toepassen om de actievare rol van studenten te stimuleren. Wanneer docenten deze interventies afstemmen op het huidige niveau van de student wordt *contingente* begeleiding geboden (Van de Pol, Volman, & Beishuizen, 2011). Contingente begeleiding is een interventie die er nooit hetzelfde uit ziet en niet op dezelfde manier kan worden toegepast.

Onderzoeksmethode

In deze studie deden negen docenten mee die voortgangsgesprekken voerden met 48 studenten die hun vierdejaars bachelorthesis aan het schrijven waren bij de opleiding Voeding en diëtetiek. De dataverzameling bestond uit 28 video-opnames van feedbackdialogen en 48 vragenlijsten waarmee feedbackperceptie en motivatie werden gemeten. Van vier docenten werden totaal 16 feedbackdialogen getranscribeerd. Elke docentuitspraak werd gecodeerd met het model van contingent lesgeven: (1) *diagnosticeren*, (2) *diagnose checken* en (3) *intervenieren* (Van de Pol et al., 2011). De interventiestrategieën werden geselecteerd voor verder analyse om een uitspraak te kunnen doen of deze interventies contingent waren of niet.

Resultaten en conclusie

De docenten in deze studie blijken het niveau van de student vaak niet expliciet vast te stellen, maar intervenieren meteen met bijvoorbeeld uitleg en instructie. Docenten stellen wel expliciet diagnosevragen, maar diagnosticeren impliciet. Op deze manier is het voor studenten onmogelijk om tijdens de feedbackdialoog vast te stellen of de interventie aansluit op het gediagnosticeerde niveau.

Wetenschappelijke betekenis

Het diagnosticeren van het niveau van de student is een belangrijke voorwaarde van het contingent begeleiden van studenten. Dit diagnoseproces blijkt regelmatig een impliciet proces. Wanneer docenten gestimuleerd worden om explicieter het niveau van de student te diagnosticeren, kan beter worden vastgesteld hoe contingent de begeleiding van docenten is en kan dit de actieve rol van studenten tijdens de feedbackdialoog positief beïnvloeden.

Referenties

Hattie, J. (2009). *Visible Learning*. London: Routledge

Higgins, R., Hartley, P., & Shelton, A. (2002). The conscientious consumer: Reconsidering the role of assessment feedback in student learning. *Studies in Higher Education*, 27 (1), 53-64. doi: 10.1080/03075070120099368

Prins, F. J., Sluijsmans, D. M. A., & Kirschner, P. A. (2006). Feedback for general practitioners in training: Quality, styles and preferences. *Advances in Health Sciences Education*, 11, 289-303. doi: 10.1007/s10459-005-3250-z

Van de Pol, J., Volman, M., & Beishuizen, J. (2011). Patterns of contingent teaching in teacher-student interaction. *Learning and Instruction*, 21, 46-57. doi:10.1016/j.learninstruc.2009.10.004

Van der Schaaf, M. F., Baartman, L. K. J., Prins, F. J., Oosterbaan, A., & Schaap, H. (2011). Feedback dialogues that stimulate students' reflective thinking. *Scandinavian Journal of Educational Research*. doi:10.1080/00313831.2011.628693